

SUMARI: Editorial (1) • Sindicat d'Habitatge (2) • XAVECS: Silenci, el soroll mata! (4) • Vine al RAI! (5) • El CAS Lluís Companys (6) • Parlem amb Itziar González Virós (8) • Botigues del barri: Taller de fusteria Ramon Riera (12) • Entrevista a Joan Ribot i a Maria Jesús Cuartero (14) • Festa Major 2022 (16) • Antic Teatre (18) • Nou punt de servei informàtic accessible (19) • El nom dels nostres carrers (20)

BUTLLETÍ INFORMATIU DE L'ASSOCIACIÓ VEÏNAL DEL CASC ANTIC

C. del Rec, 27 | 08003 Barcelona | Tel. 93 319 75 65

EDITORIAL

Hi ha equipaments socials necessaris, diríem que imprescindibles. Ho són, per exemple, els centres d'atenció i seguiment a les drogodependències (CAS). En aquest butlletí trobareu un article de les educadores del CAS parlant del seu funcionament. En el nostre barri en tenim un, ubicat al carrer del Davant del Portal Nou.

L'obertura i l'emplaçament d'aquests centres sempre comporta un rebuig per part dels veïns més propers per tal com genera conflictes al seu voltant.

L'efecte crida que provoca en la gent amb absoluta precarietat i sovint acompanyada de problemes mentals

crea un entorn complex i molt difícil per al veïnat.

En el cas que ens ocupa, segurament la ubicació no és la més encertada i ha provocat un greu deteriorament de la convivència. Establiments comercials molt propers n'han estat greument afectats i hi ha hagut enfrontaments d'usuaris o de ciutadans en situació molt precària amb veïns i veïnes.

Tot això ha derivat en una situació insostenible i que ja fa massa que dura. A banda d'augmentar la presència policial en certs moments i de la creació d'una comissió de seguiment amb veïns, policia, agents socials, personal del centre i de l'Administració, fins ara no hi ha hagut mesures que solucionin el conflicte.

Des de la nostra associació descartem el tancament del centre o el trasllat a un altre barri, propostes que han fet veïns i veïnes del barri com a conseqüència dels moments de gran tensió viscuts.

Som partidaris i així ho hem fet saber a l'Ajuntament de reubicar el centre al solar, avui en desús, que ocupaven els antics jutjats de Barcelona i que fa 12 anys que està en aquesta situació. Així es podria aprofitar per ampliar i millorar els serveis que ofereix el centre.

És un tema urgent i que cal solucionar encara que sigui de forma provisional. En pro de la convivència veïnal, esperem que l'Ajuntament en sigui conscient i prengui decisions ràpidament. ♦

LES PUJADES DE LLOGUER I ELS DESHONAMENTS L'ORGANITZACIÓ TAMBÉ

El curs 2022-2023 ha començat igual o pitjor que els anys que hem deixat enrere. Al Casc Antic, el nostre barri, continuem patint les conseqüències d'aquest sistema econòmic i polític capitalista que ens ha tocat viure.

La “vella” normalitat ha tornat completament i hem viscut un estiu de massificació turística, de veure els nostres carrers i places convertits en lavabos i simples postals per atreure visitants per tal de satisfer els interessos econòmics d'uns pocs que acumulen i acumulen gràcies a la “marca Barcelona”. La pressió turística que patim, conjugada amb la mercantilització i l'especulació de l'habitatge que es viu arreu, provoca que les veïnes i els veïns ens veiem permanentment exposats al perill que quan se'ns acabi el contracte ens vulguin apujar el lloguer de forma inassumible o que directament no

ens el vulguin renovar per fer-hi un airbnb o ves a saber què, i així ens obliguin a marxar del barri.

I és que com bé ja sabrà qualsevol que hi porti uns quants anys vivint, als barris de Sant Pere, Santa Caterina i la Ribera l'expulsió del veïnat és una constant des de ja fa massa anys.

Sovint l'expulsió es provoca a través d'un desnonament (encara que en els últims anys s'hagin omplert la boca dient que ja no n'hi havia) on una comitiva judicial i Mossos d'esquadra fan fora una família per tal de protegir els interessos econòmics de l'especulador de torn. Però més sovint encara, aquestes expulsions es donen de manera silenciosa i pràcticament invisible: aquella veïna de fa anys que has deixat de veure perquè ha hagut de marxar als afores de la ciutat, aquella tenda on d'ençà que tens memòria hi anaves, que ha ha-

gut de tancar i en el seu lloc ara hi venen sevillanes i toreros, o aquella plaça en la qual de petit hi jugaves que ara està plena de terrasses amb preus desorbitats i on l'ordenança del (in)Civisme de l'Ajuntament et sancionaria si fessis allò que abans feies.

Davant d'aquesta situació alarmant, ni el consistori municipal, ni Govern de la Generalitat, ni el Govern de l'Estat hi estan fent res. De fet, al contrari, embolcallant-se en paraules maques, compromisos i promeses que no compleixen mai i omplint-se la boca amb el dret a l'habitatge, que en aquest país no està assegurat per a una gran part de la població, posen catifa vermella als fons d'inversió i bancs per continuar jugant al Monopoly amb les nostres cases, pobles i barris i els ofereixen tots els recursos necessaris perquè els sigui el més rendible possible.

NONAMENTS SEGUEIXEN,

Però des de fa dècades les treballadores i els treballadors que habitem i fem viure el barri, plantem cara als efectes d'aquest sistema injust, des de les antigues lluites pels enderrocs, passant per l'ocupació del Mercat del Born, les batalles pel Forat o ara l'organització del Sindicat d'Habitatge, entre moltes d'altres que hi ha hagut, hi ha actualment i tantes més que estan per venir.

Al Sindicat setmanalment ens ajuntem en assemblea per tal d'exposar en col·lectiu els problemes que ens trobem, que són molts i ben diversos. Pujades de lloguer, no renovació del contracte, finques en mal estat, propietaris fent la vida impossible a les veïnes, talls de llum o d'aigua, desnonaments i molt més. A través de l'experiència de companyes que han passat per situacions semblants a les nostres ens ajudem les unes a les altres, teixim una xarxa de suport mutu on ens comprometem a no deixar a ningú enrere i a lluitar i organitzar-nos per solucionar les dificultats concretes que afrontem alhora que a treballar per aconseguir que cap més companya hagi de passar per les situacions que hem patit. I és que malgrat que qualsevol de nosaltres ara mateix no tingui cap problema d'habitatge, l'expulsió i la gentrificació del

barri és una amenaça permanent per a qualsevol treballador o treballadora del barri que hi visqui i hi vulgui continuar vivint. És per això que qualsevol veí o veïna, tingui un problema o no, que vulgui organitzar-se amb nosaltres tindrà sempre les portes obertes i una cà-

lida benvinguda a qualsevol de les assemblees que fem els dijous a les 18,15 h al carrer de Serra i Xic, 6.

Organitzem-nos per un barri per viure-hi i no perquè uns pocs puguin acumular beneficis, perquè cap més veïna marxi del barri! ♦

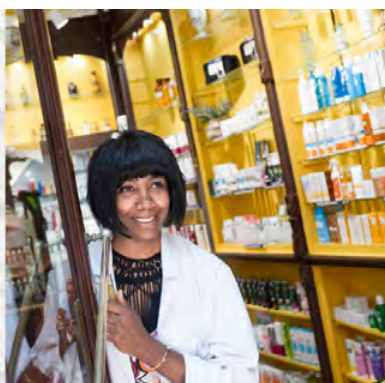
Farmàcia Agramonte

Plaça de
la
Llana, 11.

661192472 / 933195921

farmacia.lallana@gmail.com

PASSIÓ PER LA SALUT

**LA TEVA FARMÀCIA AL
BARRI**

Servei a domicili gratuït

XAVECS: SILENCI, EL SOROLL MATA!

Creiem que a aquestes alçades tothom coneix uns dels grans problemes que està fent la vida impossible al veïnat de Barcelona provocant serioses alteracions en la salut: El soroll, durant el dia i durant la nit.

S'ha escampat com una taca d'oli a gran velocitat per la majoria dels barris. És el que produeixen les excessives terrasses a vessar de gent, els skaters, els músics a totes hores a les places i els passejos i grups de persones fent activitat física amb música amplificada, el que fan els camions de la neteja a les dues de la matinada, el dels clients que sortint dels bars, restaurants i locals d'oci nocturn s'aturen a les seves portes cridant i actuant amb total impunitat sense que ningú els cridi l'atenció...

Fa uns mesos amb el nom de XAVECS (Xarxa Veïnal Contra el Soroll) es va crear un grup on persones que formem part de les diferents

entitats veïnals de la majoria dels barris de la ciutat, fem pinya i front comú per seguir reclamant a l'Ajuntament que posi mesures per combatre la contaminació acústica a tota la ciutat i que ens permeti fer vida quotidiana dins de les nostres llars sense alteracions sorolloses externes. Descansar i dormir és un dret fonamental que s'ha de complir.

Ens reunim amb una certa assiduitat. Ja hem organitzat accions i concentracions en diverses localitzacions i en tenim més de projectades. Volem que hi participin totes les persones que tinguin la necessitat de mostrar

el seu desacord i denunciar aquest soroll que alguns organismes oficials sembla que no volen escoltar.

Dins del grup s'han posat en marxa diferents comissions on treballem en àmbits diferents per aconseguir solucions al problema que tenim en comú.

També s'ha creat una pàgina web, un correu electrònic, un grup de Telegram i som força actius en les xarxes socials, sobretot en Twitter.

En el barri del Raval es va pintar un mural amb una imatge demanat silenci i rebutjant el soroll ensordidor que existeix. S'està valorant la idea que aquesta imatge de denúncia es reproduïxi de diferents maneres per tots els barris com a símbol de la nostra lluita, juntament amb el lema: SILENCI, EL SOROLL MATA.

XAVECS som un grup actiu i està en l'ànim de totes i tots els integrants treballar i actuar per exigir a les institucions que evitin situacions més greus de les que ja s'estan produint i que des de fa temps haurien d'haver previst i solucionat.

És imprescindible posar fre a aquesta tendència que perjudica greument la salut i el benestar dels habitants de Barcelona. Si voleu afegir-vos a la nostra lluita, tothom serà benvingut. Barcelona també és la nostra ciutat! ♦

VINE AL RAI!

El projecte de RAI ha crescut a partir d'un model assembleari, independent i de governança compartida. Ha aconseguit sobreviure amb moltes dificultats durant tots aquests anys, gràcies a l'afecte i el suport de les seves sòcies, veïnes i participants. Ara mateix, però, es troba en un moment molt preocupant per l'amenaça d'un tancament definitiu.

RAI va néixer com a entitat el 1993, instal·lada a l'antiga seu de l'associació Germanor (fundada el 1913), en un edifici amb segles d'història i milers de relats. Va començar organitzant intercanvis internacionals de joves que volien conèixer altres realitats, una proposta de transformació social que no feia ningú més en aquell moment.

Al llarg dels anys, el RAI s'ha anat transformant en un espai de cultura, de creació, d'exhibició i de formació

artística. S'hi ha creat una comunitat molt diversa, on qualsevol participant ha pogut trobar el seu espai. A més, ha anat generant xarxa amb altres entitats i un fort arrelament al barri, per la qual cosa ha esdevingut un referent en la cultura de base, no sols del barri sinó de tota la ciutat.

Malauradament, la situació actual del RAI és alarmant: té un deute acumulat de més de 80.000 euros i no disposa de treballadores assalariades. De fet, a finals de juliol es va convocar una assemblea extraordinària en la qual tot l'equip tècnic va declarar que sortia del projecte.

D'aleshores ençà, un equip de voluntaris hem pres el timó del vaixell i hem aconseguit obrir més de vint tallers trimestrals, celebrar esdeveniments, concerts, teatre i circ, entre altres propostes. A més, el caràcter social i solidari de la RAI, que for-

ma part de l'acció Casc Antic per la gestió Comunitària, continua actiu i permet que diverses entitats del barri hi duguin a terme les seves activitats de manera totalment gratuïta.

Per tot plegat, considerem que a l'entitat li convé un canvi de model de gestió que el faci sostenible, però sense que perdi el seu caràcter particular. Per això necessitem el suport de la ciutadania i els amants de la cultura.

RAI és un lloc únic amb un recorregut de tres dècades. És un oasi al bell mig del barri antic, cada dia més gentrificat i amb més turistificació. No volem que aquest pulmó comunitari s'ofegui i tanqui les portes. Ara més que mai necessitem el vostre suport, juntament amb el de l'Ajuntament i de la Generalitat.

Gràcies
Col·lectiu RAI ♦

HERBOLARI

Establiment especialitzat en la venda de plantes medicinals, tés, espècies, elaboracions artesanals i productes integrals per a tractaments en fitoteràpia i dietètica.

- Massatges (teràpèutics)
- Teràpies alternatives (Reiki, Flors de Bach...)
- Tallers de (ús de les Plantes Medicinals, Aromateràpia...)

HORARIS:
 Dimarts a divendres de 11 a 15 h. / de 17 h. a 21 h.
 Dissabtes de 11:30 h. a 15 h. / de 17:30 h. a 21 h.

c/ Flassaders 14, Barcelona 08003
 Tel: 93 319 69 42 | herboribera@gmail.com

CENTRE D'ATENCIÓ I SEGUIMENT A LES DROGODEPENDÈNCIES I ÀREA DE COM LA CREU ROJA PROMOU LA RED DE CONSUMS I L'ATENCIÓ AL SENSELL

Des de 2010, la Creu Roja té dos espais al barri per abordar amb una perspectiva integral sociosanitària el consum de substàncies i el sensellarisme: el Centre d'Atenció i Seguiment a les Drogodependències (CAS) i l'Àrea de Reducció de Danys (ARD) Lluís Companys. Ambdós recursos treballen al voltant del consum de substàncies combinant dues perspectives d'intervenció: d'una banda, el tractament a les persones que han decidit **cessar el consum o bé reduir-lo** (CAS) i, de l'altra, l'atenció a **persones en situació de sensellar** amb estratègies orientades a reduir els danys i els riscos associats a un consum en actiu (ARD).

Tots dos serveis tenen un **equip multidisciplinari** format per professionals d'àrees com la medicina, la infermeria, el treball i la integració social, l'educació i la psicologia, que juntes donen una atenció integral i holística des d'un vessant biopsicosocial. Així doncs, es tenen en compte totes les esferes de la persona atesa més enllà del seu consum.

LA PERSPECTIVA COMUNITÀRIA COM A RESPONSABILITAT SOCIAL

Existir en un territori comporta la **responsabilitat social de coexistir i cooperar amb la comunitat** que l'habita. El CAS Lluís Companys fa tangible aquesta responsabilitat amb una **actitud conciliadora i propositiva** de cara als diferents agents que formen part de la comunitat, com també prenent consciència de l'impacte que pot generar el recurs en les

dinàmiques intracomunitàries. Tot i això, la necessitat de **presència de professionals al carrer** sempre ha estat una realitat integrada al CAS i és per aquest motiu que, l'octubre de 2021, es va incorporar un nou projecte al centre destinat a l'acció comunitària, format per un **equip d'educadores que fa intervenció directa al carrer**.

L'equip comunitari té com a objectiu principal **centrifugar el benestar**. A partir d'aquí, dur a terme diferents accions que aspiren a un benestar de **convivència, de salut pública i pertinença** al barri de Sant Pere-Santa Caterina i la Ribera. D'aquesta manera, el propòsit del benestar deriva en un **pla d'acció comunitària al barri** amb sis línies d'actuació:

1. En primer lloc, es duu a terme una **gestió de l'espai públic envers el consum**. A través d'una prospecció diària pels carrers del barri es detecten, entre altres realitats, consums al carrer, els quals es redirigeixen cap a la sala de consum higiènic o, en el cas que no sigui factible, cap a espais més adequats i segurs per a tothom. Durant la prospecció, també es fa efectiva una recollida de material de consum abandonat a la via pública, per garantir que els carrers del barri estiguin més segurs.

2. Es genera un **diàleg amb els comerços locals** per tal d'oferir una figura intermediària i de mediació i donar veu a altres problemàtiques que estan generades per la coexistència del consum de drogues al territori.

3. Aquest diàleg es mimetitza també amb el **veïnat del barri** que poden tenir incomoditats a títol individual als voltants dels seus domicilis o en els seus espais recurrents. Des d'una postura empàtica s'ofereix a aquestes persones una assistència més personalitzada per part de l'equip, amb la finalitat de **reduir la sensació d'inseguretat**. Cal afegir, també, que a partir dels contactes que es fan amb el veïnat i amb la recollida de queixes i demandes, l'equip comunitari va **modificant i ampliant el seu recorregut** donant resposta a aquestes i la certesa d'un seguiment diari.

4. També es duu a terme un **treball cooperatiu amb diferents entitats del barri** per tal de teixir una xarxa associativa i d'enriquiment mutu. S'han fet aliances amb el **Casal de Joves Palau Alòs**, amb l'**Escola d'Adults Francesc Layret**, amb l'**Hortet del Forat**, amb l'**Espai Benet**, amb **Casa Candela**, d'entre altres. De la mateixa manera, també es coordina la feina amb altres equipaments de carrer de manera periòdica per garantir una visió completa del territori i de repartir les tasques per competències.

5. Amb l'objectiu de conèixer la perspectiva al voltant dels centres educatius de l'entorn i poder traçar estratègies conjuntes dirigides cap a la **prevenció i protecció de la infància** es fan **enquestes valoratives** de l'estat dels voltants dels centres en relació amb el consum i amb el material trobat a la rodalia.

REDUCCIÓ DE DANYS LLUÍS COMPANYS

DUCCIÓ

LLARISME AL BARRI

Ana Díaz i Marina Tort, educadores de l'Equip Comunitari Lluís Companys

6. Es dissenyen i dinamitzen **activitats socioeducatives** no sols destinades a les persones usuàries del recurs sinó que també estan obertes a la participació del barri. Aquestes activitats procuren apropar als carrers de Sant Pere – Santa Caterina i la Ribera qüestions com les **arts, l'ecologia i la justícia social**. Així doncs, s'afavoreix la **creació de noves dinàmiques intracomunitàries** amb la participació i inclusió d'un quòrum representatiu de la realitat del territori.

UN MURAL PER CONSCIENCIAR SOBRE LA SOBREDOSI

El 31 d'agost es va celebrar el Dia Internacional per a la sensibilització sobre la sobredosi amb un projecte

d'intervenció comunitària a través de l'eina **artística del mural** dissenyat per l'Equip Comunitari del CAS i ARD Lluís Companys. L'estètica del territori en el qual es va treballar era en part, o havia de ser, un **reflex de les persones que l'habiten**.

Amb tot, una de les qüestions prèvies detectades i valorades per l'equip comunitari va ser la manca de participació de les persones usuàries del recurs en les **dinàmiques intracomunitàries** del barri i la mancança de **visibilitat** en la comunitat més enllà del binomi drogues/sensellar.

Per això, es va triar aquest dia tan assenyalat per reivindicar amb l'entorn veïnal els **drets de les persones usuàries de drogues** i interpel·lar a tota la comunitat perquè s'impliqui en qüestions d'alta gravetat com poden ser les sobredosis.

El mural es va efectuar al passeig de la Circumval·lació, a prop del Parc de la Ciutadella. Van participar-hi persones usuàries i professionals del recurs, veïnes i artistes urbans. La jornada es va caracteritzar per nous aprenentatges, treball cooperatiu i un ambient d'empatia i proximitat.

Amb aquesta acció es va voler posar en pràctica allò sobre el que reflexiona el filòsof francès Jacques Rancière en la seva obra **La comunitat dels iguals**: “d'aquesta manera es podria somniar amb una societat d'emancipats, que seria una societat d'artistes. Una societat com aquesta repudiaria la divisió entre els que en saben i els que no, entre els que posseeixen o no la propietat de la intel·ligència”.

Per a més informació, contacteu:
www.creuroja.org
Tel. 663 38 95 04. ♦

Color i Pintura SOLÀ

Totes les pintures i tots els colors
Pintura · Decoració · Drogueria · Neteja
www.coloripinturasola.com

Ara tenim pintures en liquidació!

Mestres Casals i Martorell 20
08003 Barcelona
Tel 93 319 84 04
M Urquinaona / Jaume I

Astúries 18
08012 Barcelona
Tel 93 217 00 68
M Fontana

PARLEM AMB ITZIAR GONZÁLEZ VIRÓS

L'entrevista a Itziar González Virós al local de la Sosi, el 31/10/22.

SOSI: Arran d'unes denúncies que vas fer per un tema de corrupció per l'atorgament de llicències de pisos turístics vas rebre amenaces. Això va fer que dimitissis com a regidora de Ciutat Vella i te n'anessis sense el suport del grup municipal del qual formaves part. També hi havia una funcionària que crec que la van traslladar a un altre servei del districte. Ens agradaria parlar sobre la sentència judicial que ha sortit fa poc.

Itziar: La Lourdes Conesa havia arribat com a arquitecta de llicències al Districte de Ciutat Vella en el mateix moment que jo entrava com regidora. Ella treballava en l'equip de l'Heliodoro Lozano, ell era el cap dels serveis tècnics i ella era tècnica de llicències. Quan la trobo allà li demano que m'ajudi perquè sospito de l'Heliodoro Lozano. Jo ja havia vist irregularitats al barri en matèria d'atorgament de llicències i obres. Aquesta petició personal ella se la va prendre molt seriosament i amb tot el procediment amb els apartaments turístics m'explicava les coses que li

preocupaven. Llavors ella va ser la primera que va rebre amenaces molt greus, fins i tot li van manipular la moto i hauria pogut prendre molt mal. Aleshores ella comunica a la gerent del Districte que l'estan amenaçant i finalment la gerent creu que el millor és que la Lourdes es traslladi a un altre servei. Això ella ho viu molt malament perquè diu “*jo estic fent bé la meva feina, perquè se m'ha de traslladar a mi, s'ha de buscar qui m'amenaça...*”. Després venen les amenaces a la mateixa gerent i finalment m'arriben a mi.

Jo segueixo de regidora però la Lourdes està sota les ordres jeràrquiques de la gerent que considera que és més segur treure-la. Jo en aquell moment estava amenaçada en cinquanta

En aquest país, qui denuncia la corrupció és un problema, quan el problema és la corrupció, no les persones que alerten.

fronts, enfrontada al Millet, enfrontada al meu equip polític i aquesta qüestió no la vaig poder evitar. Jo li he demanat públicament perdó a ella perquè aquí tots vam fallar, jo també, la Lourdes m'estava ajudant i jo no vaig poder evitar que la gerent la traslladés. En aquest país, qui denuncia la corrupció és un problema, quan el problema és la corrupció, no les persones que alerten.

SOSI: Potser seria interessant explicar el que va passar, perquè hi ha molta gent que no coneix el detalls.

Itziar: El que va passar és que hi havia una activitat econòmica nova, que els habitatges fossin apartaments turístics. Jo només arribar com a regidora vaig fer unes assemblees en cada un dels barris i a les assemblees hi havia molts veïns que em deien “*regidora, els apartaments turístics són un problema, un gran problema...*”. Jo veig que això és una cosa prioritària pels veïns i em trobo que només arribar haig de signar sis-cents expedients d'apartaments turístics. Però jo no puc començar la meva acció política fent una cosa que els veïns no volen, aleshores em vaig resistir a signar-ho.

Vaig demanar ajuda a la gerència de l'Ajuntament per analitzar el que estava passant, i em preguntava, però aquesta activitat és legal? Encara no existia la llei, la definició d'una activitat d'habitatge amb ús turístic. Me'n vaig anar a Hisenda amb els resultats de la recerca per Internet on vàrem veure que hi havia 2.000 apartaments operant que no ho declaraven ni pagaven impostos per l'activitat econòmica que feien. Tot era en B i, per tant, era una activitat que s'estava aprofitant del fet que no hi havia legislació.

Aleshores vam intentar crear un protocol, jo vaig posar aquest protocol en mans de la gerent, però abans vaig acomiadar el senyor Heliodoro Lozano perquè no m'en fiava, en les sessions de signatura ja veia que em feia col·lar coses que no eren correctes. En el moment que jo el trec comencen a haver-hi problemes, és quan comencen a entrar les amenaces. Al treure l'Heliodoro, la màfia que col·laborava amb algunes persones dels Serveis tècnics i dels Serveis jurídics i que facilitaven o donaven permisos per a aquesta activitat malgrat que aquells pisos no tinguessin les condicions es van posar més nerviosos. Qui feia la mediació era un enginyer extern, el senyor Quílez que aconseguia els clients dient *"jo aconseguixo que això es faci, superarem els problemes..."*. Com superaven els problemes? Doncs demanant a cada persona o a cada operador que volgués tenir apartaments turístics uns diners, i aquests diners el Quílez els pagava com a comissió a l'Heliodoro que al seu torn li pagava a l'Elena Ariza que era la cap dels Serveis jurídics. Hi havia una cadena per aconseguir llicències de forma il·legal a través del pagament de comissions.

Hi havia una cadena per aconseguir llicències de forma il·legal a través del pagament de comissions.

Jo entro el juny del 2007 i només començar tinc aquest problema i el 2008 és quan començo a rebre amenaces. Però abans de rebre amenaces, quan trec l'Heliodoro, començo a lligar caps i faig una denúncia a la policia. La policia estava fent una

altra recerca i li quadra el que jo els explico amb el que ells escolten i aleshores jo confio en els Mossos d'Esquadra per començar a investigar això. Mossos s'hi posa, la Fiscalia s'hi posa, però fins a aquell moment les denúncies de les amenaces de mort que jo vaig rebre i el robatori a casa (em van entrar i em van robar els ordinadors) les poso jo sola, sense acompanyament de l'Ajuntament, malgrat es un delictes penal amenaçar a un càrrec electe com era jo.

És molt fort, jo soc un càrrec electe, m'estan passant aquestes coses i jo posava les denúncies sola i la Lourdes igual, ella posava les seves denúncies sola. Això és greu perquè ens desprotegia, en el sentit que la meua denúncia anava a un jutjat de guàrdia que l'arxivava. Però com que jo vaig col·laborar amb la policia, també Fiscalia va rescatar les denúncies i se les va endur com a prova que hi havia una màfia que atemptava contra funcionaris i contra mi.

Gràcies a això hem arribat a un judici on jo i la Lourdes hem pogut parlar i hem pogut explicar-li al tribunal

com funcionava tot, perquè l'Ajuntament havia plantejat una defensa com si ells no haguessin fet res. El mateix Ajuntament, per una qüestió corporativa no volia que quedés demostrat que hi havia hagut aquesta mala praxi dels seus funcionaris. La pregunta és per què l'Ajuntament no vol fer net. La resposta és perquè aquests funcionaris han vist fer malament coses més greus i no han fet res per posar-ho al descobert: és simplement això. És a dir, que prefereixen cuidar aquests funcionaris corruptes en comptes de cuidar una funcionària com la Lourdes i una exregidora com jo.

Quan finalment surt la sentència i es veuen tots culpables, jo faig una petició a través de TV3 a l'alcaldeessa i li dic, "ara és el moment de la reparació". Una reparació pública en el Plenari i una reparació econòmica, perquè si jo no arribo a perseverar, a anar a la policia, a fer d'alertadora, si no ajudo a Fiscalia, si no faig tot això, jo hagués estat amenaçada de mort, sense cap mena de reparació. I això no pot ser, ni per a mi ni per a l'altra persona, perquè quin missatge li estem donant a la societat? Doncs que fer d'alertador de la corrupció no val la pena, i el que volem és tot el contrari.

Ara que ja havia sortit la sentència, m'havia desagradat tant l'actuació dels Serveis jurídics actuals de l'Ajuntament, estava tan indignada que em vaig dir: "haig de tornar a lluitar". Vaig parlar amb l'alcaldeessa i li vaig demanar que escoltés la Lourdes Conesa. I jo li vaig dir, "bé, ara t'explicaré què penso dels teus serveis jurídics i del que està passant aquí. Els polítics no esteu controlant els alts directius que estan prenent les seves decisions, i jo he anat a ju-

PARLEM AMB ITZIAR GONZÁLEZ VIRÓS

dici de manera que semblava la dolenta i això és imperdonable”.

SOSI: I l'Ajuntament, fins al dia d'avui, no es fa responsable d'aquest tema?

Itziar: No, res... Bé, sí, per ser justa, el gerent que hi havia en l'època Herreu, el senyor Enric Puig, quan em van entrar a casa i em van destrossar la porta, em va ajudar a posar una porta nova i després em va acompanyar a l'hora de dimitir, davant l'alcalde i em va donar suport personal. Aquest gerent va ser molt bona persona i solidari.

Per tant, la dimissió va venir per la soledat a l'hora de posar la denúncia i perquè veia que no coincidíem en absolut amb com enfocar l'urbanisme a Ciutat Vella; es van sumar les dues coses. Jo dimiteixo perquè sé reconèixer els meus deures i per l'estrès posttraumàtic, amb migranyes diàries, ho estava passant molt malament, tenia la mare a l'hospital, era molt complicat, va ser un moment molt dur. Si jo no hagués tingut aquestes amenaces i aquesta soledat, jo hagués acabat el meu mandat, evidentment no m'haguessin tornat a posar a les llistes, però jo hagués acabat.

A més, jo demano a l'Ajuntament que a la Lourdes li paguin el sou que ha perdut perquè l'han castigat i jo vull el meu any de feina, perquè al dimitir no em van voler pagar ni l'atur, van dir, “tu has abandonat la feina”. No van tenir ni la sensibilitat d'entendre que havia estat amenaçada de mort, que m'havien entrat a casa, no van tenir cap humanitat.

Per això, quan jo li demano a l'Ada Colau alguna restitució, ella em proposa una moció al Plenari de l'Ajun-

Tuit d'Itziar González sortint del Plenari de l'Ajuntament de Barcelona, el 30 de setembre de 2022.

tament. Ho treballem conjuntament, s'hi suma Esquerra Republicana i s'hi suma Junts, per tant això ja és una gran reparació per nosaltres, fem una roda de premsa, em van donar un moment de protagonisme, i després l'alcalde va dir que l'Ajuntament incoaria l'expedient de reparació. Aquest expedient veurem si el fan perquè em temo que no serà fàcil, però, en tot cas, si no el fan, incompliran un acord de plenari que es va prendre i ho denunciarem públicament.

Jo vaig sortir d'allà pensant, començo a fer el dol, aquest és el problema, que no ens deixen passar pàgina. És a dir, deu anys per fer la instrucció, tres pel judici, són massa anys en què estàs sentint-te maltractada perquè ningú no t'ha donat ni les gràcies, ningú t'està demanant com ets sentis.

Jo vaig sortir d'allà i els dies següents em va aturar moltíssima gent, gent que havien perdut el seu restaurant perquè l'Heliodoro els havia estat

fent xantatge, funcionaris que havien treballat a l'Ajuntament i feia anys que havien vist coses com les meves i pitjors. Moltíssimes persones em van dir, calia fer-ho, gràcies per fer-ho perquè la nostra vida a Ciutat Vella sense l'Heliodoro i sense el Quílez és millor, has tret unes persones que eren un problema.

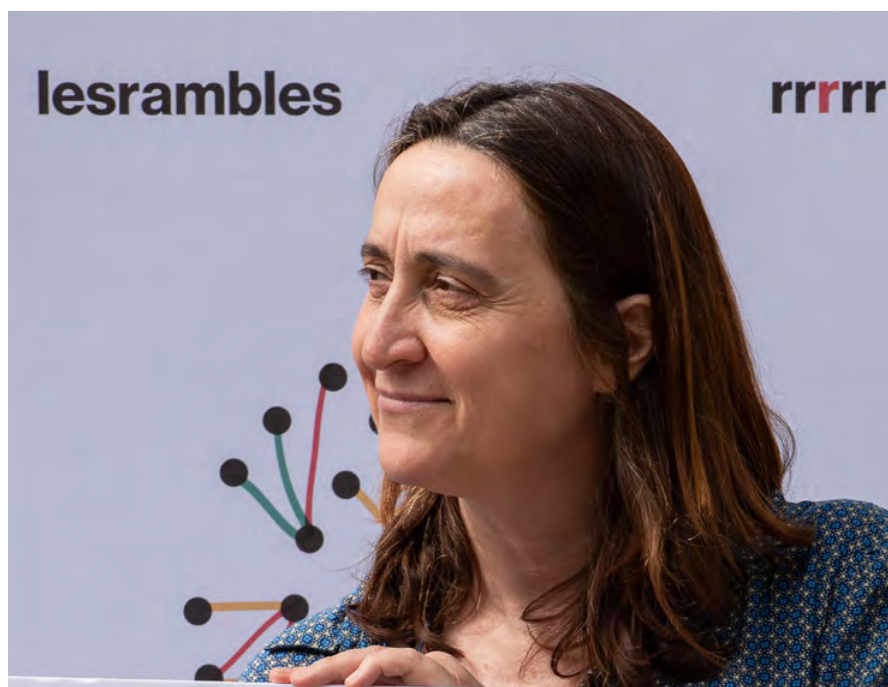
SOSI: De totes maneres el ciutadà pensa que la corrupció està instal·lada en les administracions i que no es pot fer res perquè hi ha corporativisme entre els funcionaris, els partits polítics van a la seva i sembla que no ho podem canviar. Et preguntaria: com pot influir el ciutadà, com pot entrar a destapar aquestes coses?

Itziar: La conseqüència d'haver dimitit per aquesta lluita m'ha portat a l'activisme, jo ara soc la presidenta de l'Observatori Ciutadà contra la Corrupció. Aquest observatori fomenta que les entitats ciutadanes tinguem dret a tenir un accés directe a la informació que requereixin els veïns i veïnes. Nosaltres estem creant una entitat, igual que les associacions de veïns interlocuteu amb l'Administració, per defensar els drets dels veïns.

Per aconseguir l'accés a la informació tenim la llei de la transparència i la directiva europea de protecció de les alertadores. Això que he fet jo de demanar una moció reconeixent-nos com a alertadores és la primera vegada que es fa a l'Estat Espanyol, que un ajuntament reconegui que hi ha persones que alerten contra la corrupció és un guany. Barcelona té ara la medalla de ser l'ajuntament més innovador en aquest sentit. Però si no amplia l'assessorament a la ciutadania que denuncia la corrupció, si no despla-

Ós. 31/10/2022

ENTREVISTA

Ara, quan van entrar els Comuns es va muntar una oficina de transparència, amb una bústia, però al marxar la persona que la va crear, el Joan Linares, l'han anat reduint i sembla que hi ha 2.000 expedients fent cua.

Per tant, què farem nosaltres? La nostra associació intentarà esbrinar el que li falta a aquesta oficina i, abans de les eleccions municipals, amb el debat amb els candidats, preguntarem què faran respecte la corrupció. Nosaltres intentarem que el partit que més faci contra la corrupció tingui més possibilitats de guanyar, farem de lobby.

De fet, les associacions de veïns sou alertadores, hem d'anar impregnant que la nostra obligació com a ciutadania és ser alertadora. I reconèixer que si una associació és clientelar, si el partit que governa compra les voluntats d'una associació perquè li dona molts diners a canvi que el president o presidenta d'aquesta associació reculli vots, això no pot ser. Totes les associacions que sou independents del poder i que defenseu el barri sou alertadores.

Totes les associacions que sou independents del poder i que defenseu el barri sou alertadores.

SOSI: Com a conclusió, vols dir alguna cosa més?

Itziar: Per a mi és important haver explicat el què va passar, també la idea de buscar la reparació i després aquest futur que seria la lluita de l'Observatori contra la Corrupció i la idea que les associacions són entitats alertadores. ♦

ga una sèrie d'eines perquè nosaltres ajudem que l'Administració millori, no haurà servit de res.

Estem preparant, per abans de les eleccions, una sèrie d'actes i debats amb tots els candidats per exigir-los coses i preguntar-los què faran. De la mateixa manera que la contaminació o la pobresa són temes importants, ara preguntarem: "Que faràs perquè no es repeteixin coses com les que es van viure a Ciutat Vella?" o "Com revisaràs llicències que estan mal donades?" o "Com blindaràs l'administració de càrrecs gerencials que en realitat són comissaris polítics?"

SOSI: Aquest observatori ja funciona? És independent de l'Ajuntament?

Itziar: Si, és totalment independent. Nosaltres som un observatori ciutadà contra la corrupció, som activistes que vam elaborar un Pacte Social contra la Corrupció que es va signar en el Parlament el 2015, hem format part de la comissió parlamentària

d'anàlisi de les causes estructurals de la corrupció. No teníem vot, però teníem presència, el Parlament ens ha encarregat organitzar cada dos anys cimeres per supervisar què estan fent els departaments de la Generalitat contra la corrupció, ja portem quatre anys i dues cimeres. Nosaltres estem fent una funció complementària a les administracions, però des de fora, sense cobrar, és una associació sense ànim de lucre.

Ara estem elaborant fórmules d'observatoris ciutadans de manera que puguem aconseguir que, si la ciutadania ens demana unes informacions, l'Ajuntament ens reconegui com a interlocutors perquè ens les donin. Podríem fer exercicis pilot a Ciutat Vella, podríem posar en una pàgina web les llicències que s'atorguen i facilitar que els veïns puguin veure el projecte, que la ciutadania s'acostumi al fet que pot opinar, no només per fer instàncies i reclamar, sinó avançar-nos. És un canvi radical de cultura.

TALLER DE FUSTERIA RAMON RIERA

INTRODUCCIÓ: BOTIGUES DEL BARRI

Després de dos articles parlant de les botigues del barri ja hem rebut alguns documents de veïns sobre coses que han conegut o de la seva família, algunes de fa cent anys. Tot el que aporteu mirarem de classificar-ho i si és el cas fer un número extraordinari monogràfic. De tota manera el que tinguem ho deixarem en algun arxiu oficial perquè perduri. En aquest número cedim l'espai a en Ramon Garcia que ens parla de la fusteria del seu avi matern i després del seu pare. Fins fa 40 o 50 anys el barri era ple de fusteries i tallers de tota mena que donaven vida al barri de Sant Pere.

Alfons Solà

Ramon Riera, el tercer per l'esquerra, amb els seus treballadors i el seu nét Miquel, al voltant de la màquina Universal.

El taller de fusteria fou fundat per Ramon Riera i Jordà nascut a Montagut de Fluvià (Garrotxa) el 1893.

Estudià l'ofici de molt jove a França, a la zona de Seta, començant per la construcció de barques i bótes, que dins la fusteria és de les arts més difícils.

En tornar s'establí primerament pel seu compte al poblet de Tortellà, just al costat de la famosa Fonda Ca la Seca.

A finals dels anys 10 del segle passat es traslladà a Barcelona, i després de treballar en diversos llocs s'instal·là pel seu compte al taller del carrer del Bou de Sant Pere el 1928 o potser una mica abans. (El primer rebut de la "contribució" conservat és d'aquest any).

Primer, llogà el local de la dreta i posà el taller a la part del davant, per viure a la part del darrera amb la seva dona i la seva filla, com era habitual a l'època. Alguns anys després, quan a l'escala es desocupà un

BOTIGUES DEL BARRI

Ramon M. Garcia i Riera

Carrer Bou de Sant Pere on es veu la porta de l'entrada al taller (la primera de la dreta): com que era un taller no tenia cap rètol a l'entrada.

Document d'alta de la fusteria. 1928

pis, el llogaren per poder viure més còmodament i ampliar el taller.

Als anys seixanta, amb el boom econòmic s'amplià el negoci agafant el local de l'esquerra, que havia estat una cansaladeria. Eren els temps del creixement de la Fira de Barcelona per a la qual es feren grans treballs.

Per tant, aquesta època el taller ocupava tota la planta baixa, es van poder instal·lar més màquines i es podien atendre grans encàrrecs; van arribar a tenir 9 treballadors fixes. D'aquests, dos eren ebenistes, que juntament amb l'amo eren capaços de fer mobiliari de qualsevol estil.

A mesura que Ramon Riera es feu gran, va passar a regentar el negoci el seu gendre Antoni Garcia Gràcia, que tothom al barri coneixia com a senyor Riera.

A la mort del fundador el 1975, el taller continuà a nom de la seva filla Maria Riera fins que va tancar el 1983.

El taller disposava de totes les grans màquines imprescindibles en una fusteria. La serra-cinta, la universal (que eren quatre màquines en una: regruixadora, obradora, tupí o fresadora i trepanadora), la polidora de cinta contínua i una premsa per a encolar els grans aplacats que

es posaren de moda als anys seixanta.

L'última època també s'omplí el taller de tota mena de maquinària portàtil, cosa que va simplificar els treballs a domicili: trepants, ribots elèctrics, serres de disc i de calar, polidores, i fins i tot tornavisos elèctrics!

En aquella època al barri de Sant Pere hi havia molts tallers de fusteria i també magatzems de fusta que subministraven la matèria primera. Els dos principals als quals recorria el taller Riera eren Fustes Tusset, al carrer del Rec Comtal, 6, i Maderas Sacobo situat al carrer de la Sèquia amb Basses de Sant Pere. ♦

BON VENT
BARCELONA

C. Argenteria, 41 - 08003 Barcelona
T. 932954053 - www.bonvent.cat

LA BOTIGA DE REGALS DEL BARRI

Artesania local
Decoració
Espelmes d'olor
Parament de la llar
Antiguitats
Joies
Espardenyes
Bosses
Complements

MEMÒRIA HISTÒRICA DEL BARRI

PARLEM AMB EL JOAN RIBOT I LA MARIA JESÚS CUARTERO

©Elena Fonts

Em dic Joan Ribot, vaig néixer al barri de la Ribera, al carrer Flassaders número 20, i tinc 67 anys. La meua vida ha transcorregut sempre dins del barri. El meu pare era rellotger i la meua mare sastressa, a la mateixa casa teníem la botiga i a dalt vivíem nosaltres. El pare reparava rellotges i jo de petitet vaig anar aprenent a arreglar-los. Vaig estudiar Belles Arts i en aquell temps vaig conèixer la meua dona, la Maria Jesús. On hi havia hagut la rellotgeria vam muntar l'herbolari. Després l'Ajuntament va començar a expropiar i enderrocar els edificis que hi havia aquí davant, entre els quals casa meua.

A quin any us van dir que us farien fora?

Maria Jesús: A l'any 90 ens van dir que seríem expropiats. Tots els veïns van haver de marxar de casa seva, molts van anar al carrer Doctor Aiguader, Blanquerna, Templaris... Nosaltres vam venir aquí. Per aquest local ens van fer una permuta, no ens van donar res, ni una pesseta, i vam haver de començar de nou.

Degut a les expropiacions van marxar més de tres mil cinc-cents famílies del barri, són moltes. Els donaven un pis de lloguer a un preu similar al que pagaven o més alt. Però molta gent s'havia comprat el pis...

J.: A l'herbolari actual ens hi vam traslladar l'any 95. Aquella època va ser molt complicada perquè molta gent no estava d'acord amb l'expropiació. Els plans de reforma interior, els PERI, eren molt durs, no és el que volíem el veïnat. Hi havia una part del veïnat que volien casa nova, però hi havia una altra part que volia casa seva i que la restauressin. Nosaltres érem d'aquests. Estaven desfent la meua història, la meua vida al barri. Jo m'he sentit maltractat per l'Ajuntament. Nosaltres no teníem cap opció, i els veïns anàvem fent assemblees, trobades, amb pancartes i manifestacions contra la proposta municipal. Vam acabar anant a PROCIVESA, al carrer del Carme, llençant-hi contenidors, escombraries a dintre de la seu. PROCIVESA era una empresa de l'Ajuntament que tenia el 51% de capital privat i un 49% de capital públic. Aleshores amb aquest 1% la part privada tenia la potestat per fer l'expropiació. Les reconstruccions també, però això era a través del Patronat de l'Habitatge.

M.J.: Tothom que va marxar perdia alguna cosa. Molta gent s'havia comprat pisos que en aquella època valien 100.000 pessetes i l'Ajuntament no donava a canvi un altre pis amb valor similar. Hi havia molts edificis històrics. L'Ajuntament considerava dues coses: la Barcelona vella amb be baixa i la Barcelona bella amb be alta. Nosaltres estàvem dintre de la Barcelona vella i tot el que és "vell" s'ha d'exterminar i el que era "bell" és el més bonic. Ells volien que tot això

anés a terra i aquí fer-hi un aparcament d'autobusos perquè vinguessin els turistes a veure el museu Picasso, el Born i Santa Maria del Mar, tapes, paella i cap a casa. Això ha van fer els socialistes, ells van iniciar l'expulsió dels veïns del barri.

Com va començar la vostra implicació amb les lluites del barri?

J.: La meua implicació va començar abans, l'any 85, perquè el barri sempre patia inundacions. Vaig organitzar una manifestació a l'Ajuntament per demanar arreglar el clavegueram, perquè l'associació de veïns s'ho passava tot per l'aixella. Uns anys més tard vam crear Veïns en Defensa de la Barcelona Vella i ells en feien riota dient que només defensàvem les pedres... Perdona, qui viu a dins les pedres? La gent. Veïns en Defensa neix perquè no hi havia cap implicació de l'associació de veïns en el tema del patrimoni i de les expropiacions. A Veïns en Defensa hi havia arquitectes que deien "no cal tirar la gent al carrer, es pot fer una casa rehabilitada amb una escalera comuna i un ascensor". En canvi l'Ajuntament volia fer fora la gent, volien tirar el 80% del barri i gràcies a la nostra lluita això es va frenar.

Quan es va crear l'entitat Veïns en Defensa de la Barcelona Vella?

J.: Es va crear l'any 95. La finalitat era preservar Ciutat Vella i que la gent pogués viure a casa seva en condicions. Però dins de l'associació de veïns hi havia gent que ho veien d'una altra manera, que volia el pis nou, i no volien saber res de finestres gòtiques ni res. Nosaltres reivindicàvem viure en millors condicions, com si viure dins d'un edifici històric no s'hi pogués viure en millors condi-

cions. Vam fer moltes activitats, vam fer una revista que es deia "Perillem", que venia del PERI, se'n van fer cinc o sis números. També vam fer el Catàleg de la destrucció del patrimoni històric artístic de Ciutat Vella, amb 1.000 exemplars.

Haviem fet concerts i espectacles al Forat de la Vergonya, que ja estava enderrocat. Allà va quedar un forat gran, ho vam netejar nosaltres, vam plantar arbres i la font amb el pebeter. Era el punt d'inflexió, no els deixàvem que fessin enderrocs, ens plantàvem al davant. Va venir la policia, ens va pegar, tornava a venir la policia, ens tornava a pegar... i nosaltres allà, vinga i vinga.

M.J.: Veïns en Defensa no estaven afiliats a cap partit, era una associació de gent que tenia les coses clares. Tot estava finançat per nosaltres mateixos. No hi havia cap partit polític que ens vingués a fer res. Després quan van veure que això agafava cos, alguns venien a festejar-los però no es van deixar festejar mai per ningú.

J.: Dins de Veïns en Defensa hi havia l'Hubertus Poppinghaus, Enric Mir, Joan Mallarach, Jordi Llobet, Anna Carrió, Alessandro Scarnato... Tení-

em topògrafs i geògrafs, que van fer treballs sobre el que passava amb les expropiacions. Nosaltres estàvem molt esverats en aquella època, però l'associació de veïns no feia el seu paper. El veïnat tampoc no podia fer res perquè l'associació de veïns eren pro expropiació i a favor del projecte urbanístic d'allargar l'avinguda Cambó fins l'Arc de Triomf i el carrer Girona fins l'estació de França.

Posteriorment hi va haver una aproximació entre Veïns en Defensa i l'associació de veïns, amb la Glòria Fontcuberta com presidenta i més endavant la Maria Mas. Vam arribar a una entesa, l'associació va començar a fer aquesta feina també, a favor del patrimoni.

I fins quan va funcionar Veïns en Defensa?

M.J.: Veïns en Defensa va durar bastants anys, fins al 2000. Llavors va agafar la responsabilitat el Jordi Llobet. Ell vivia al carrer Jaume Giral, 4, a la casa del Joan Maragall, l'avi del Pasqual Maragall, que era un palauet. L'edifici estava fet una porqueria. Ell reivindicava i no marxava, aleshores venia gent a rebentar les portes, a fer por, pagaven a gent

perquè vinguessin a espantar els veïns! A ell li havien entrat estant ell a casa, rebentaven les portes... Tot estava pensat per fer por.

Després d'aquest període vas treballar amb l'associació de veïns?

J.: Sí, per exemple contra l'hotel del Rec Comtal. Ens hi vam oposar. Vam penjar una pancarta, vam fer pintades a les parets, també vam fer un hortet... Però finalment l'hotel es va fer, deien "això s'ha de fer tant si protesten com si no..."

I la teva vinculació amb Germanor Barcelonina?

J.: Això va ser una època de la meua família. La Germanor era l'associació del barri, on es feia el teatre, les trobades, els Tres Tombs... Era com funcionaven antigament els Cors Clavé. El meu avi m'explicava que es feia el comiat dels Reis d'Orient, el dia de Reis al matí. Els reis anaven amb els cavalls i passaven pels carrers, ens tiraven caramels, nosaltres els tiràvem garrofes per als cavalls. Tot això és anterior a l'associació de veïns, la Sosi és una entitat moderna.

Com veieu el barri i la vostra botiga?

J.: Jo ja estic jubilat, ens queda un any. La Maria Jesús és l'ànima de la botiga. La Maria Jesús hi estarà un any, després anirem fent coses, intentarem fer alguna activitat com a herbolari, potser fer cursos, però no ho sabem.

El barri no el veig bé, està molt brut i insegur. L'Ajuntament no té cap interès que això millori. En l'època dels meus pares i dels meus avis hi havia un ambient veïnal i familiar autèntic, amb els veïns de tota la vida, que et coneixien. ◆

FESTA MAJOR CASC ANTIC 2022

Aquest any hem pogut gaudir d'una Festa Major plenament normalitzada. Totes les entitats del barri ens hi hem abocat, hi ha hagut més activitats que mai i els veïns i veïnes hi han participat amb moltes ganes.

La nostra associació veïnal hi ha participat amb diferents activitats. Volíem que la Festa Major es notés al carrer i per a això vam organitzar dos sopars a la fresca davant del nostre local. En ell primer, en les setmanes prèvies a la Festa Major, ens va desbordar la participació, més de seixanta persones vam seure al carrer, vam xerrar i vam cantar fins que la Guàrdia Urbana ens va convidar amablement a complir l'horari de finalització...

La Festa de la Gent Gran va ser molt emotiva. Amb lectura de poemes i actuacions a càrrec de les entitats de la Taula de la Gent Gran del Casc Antic. El grup d'havaneres "Mar Endins" va interpretar les seves cançons, alguna de les quals, com "La bella Lola" i "El meu avi" van ser corejades pel públic. També vam

gaudir de la coca i el rom cremat, preparat per mans expertes de la nostra associació.

La Festa Infantil aquest any va ocupar el Convent de Sant Agustí, amb el lema "Gresca al Convent". A la plaça de l'Acadèmia hi va haver jocs per a la canalla i familiars. Després, al claustre del Convent, l'espectacle de titelles de La Puntual "Pipa, el titella meravel·la" i el grup d'animació "Coloraines Band".

I el dissabte 2 de juliol paella al passeig del Born i espectacle musical a la plaça Comercial. La paella significa un gran esforç d'organització per a la Sosi, però el resultat s'ho val. Dues paelles al carrer amb més de 150 racions repartides entre veïnes i alguns sorpresos visitants. Molta il·lusió, una mica de nervis a l'hora de repartir i, finalment, una gran alegria per part de l'equip de voluntaris en veure la participació de la gent.

L'espectacle musical o "Ball de Festa Major" va ser un èxit. Aquest any

vam comptar amb l'actuació del grup "Portal People & Barrio Baixeras", format per parees i mares de l'escola Àngel Baixeras i "The Dominics", el grup de parees roquers de l'escola dels Dominics d'Horta. Vam omplir la plaça de gent jove i no tan jove, però per a nosaltres va ser una gran satisfacció comptar amb la participació del grup musical de l'escola Baixeras, que aquest any va celebrar el seu 100è aniversari. ♦

Jocs infantils i espectacle de titelles.

Ballada de sardanes i elaboració del rom cremat a la Festa de la Gent Gran.

Preparació de la paella
al Passeig del Born i
participació veïnal.

Ball de Festa Major a la plaça
Comercial i actuació de Portal
People & Barrio Baixeras.

MILAR SANTA CATERINA

Av. Francesc Cambó, 27-31 - C. Álvarez de Castro • 08003 Barcelona

Tel.: 93 295 57 64 - Mòbil: 619 05 40 94

E-mail: santacaterina@milar.es

ANTIC TEATRE
ESPAI DE CREACIÓ

Centre Social i Cultural
Sala de Teatre / Terrassa / Bar
c/ Verdader i Callís 12, Barcelona 08003
Tel. 93 315 23 54 | www.anticteatre.com

PROGRAMACIÓ del 15 de DESEMBRE al 15 de MARÇ 2023

ESPECTACLES

Noves dramàtiques

nyamnyam en col·laboració amb
Carme Torrent, Blanca Callén, Manel
Quintana i Daniel Moreno Roldán

INERT?

2
passis

15, 16, 17 i 18 de des-
embre. Dos passis: 19:00
i 20:30 h

12€ online / 15€ taquilla ESCENA20

Noves dramàtiques

LOS DETECTIVES

Concrete Matter

dansa

2, 3, 4, 5, 9, 10, 11 i
12 de febrer a les
20:00 h

12€ online / 15€ taquilla ESCENA20

Noves dramàtiques

Lalínea

**Pupilas pintaban
mis sábanas.
Quadre #1: Cheli**

23, 24, 25 i 26 de fe-
brer a les 20:00 h

12€ online / 15€ taquilla ESCENA20

Cabaret

ANTIC TEATRE CABARET

El Desplume!

Consulteu
els descomptes
disponibles a
taquilla

Organitzen:

VÍCTOR GUERRERO & ANTIC TEATRE

A les 20:00 h dels dime-
cres: 21 de desembre,
8 de febrer i 8 de març

12€ online / 15€ taquilla

* Reserva una taula a peu d'es-
cenari amb consumició per 18€.
El pagament es fa en efectiu a
taquilla i amb reserva prèvia
a: vicmalge@hotmail.es

Noves dramàtiques

URŠA SEKIRNIK i JOU SERRA

FENT CUA

2
passis
dissabte

20 i 22 de gener a les
20:00 h.

21 de gener, dos passis:
18:00 i 20:00 h

12€ online / 15€ taquilla ESCENA20

Performance

SOCIETAT DOCTOR ALONSO

NOCHE CAÑÓN

estrena
a BCN

16, 17, 18 i 19 de febrer
a les 20:00 h

12€ online / 15€ taquilla ESCENA20

Noves dramàtiques

JUANA DOLORES

JUANA DOLORES
* massa diva per a un
moviment assembleari *

9, 10, 11 i 12 de març
a les 20:00 h

12€ online / 15€ taquilla ESCENA20

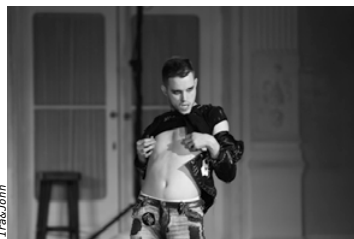
Esquizofrènies domèstiques
no-euclidianes

ROGER PELÀEZ

Ejaculant Diarrea

A les 20:00 h dels di-
marts: 7 de febrer i
7 de març

7,5€ online / 9€ taquilla

Teatre físic

TRAFIK

I'M ALIVE

27 i 28 de gener
a les 20:00 h

12€ online / 15€ taquilla ESCENA20

FESTA DE CAP D'ANY 2023 A L'ANTIC TEATRE

Nit de cap d'any a partir de les 00:30h

* Concert: **LOS YOLOS**
* Dj's: **CARLES LÓPEZ** (Vchavales)
BAROXMIX (Piatto Forte)
SPY DJ (Electroclub)
* Visuals: **MELANIE WIFI**

- Entrada anticipada:
30€ (amb dues consumicions).
Venda online i al bar
de l'Antic Teatre

- Entrada a taquilla el dia
de la festa: 35€
(amb una consumició).

+info: www.anticteatre.com

**XUPITO
GRATIS**
si arribes abans
de l'1:30h!

HABILITACIÓ DE LA SOSI COM A PUNT DE SERVEI INFORMÀTIC ACCESSIBLE

Com ja sabeu per prèvies comunicacions, l'Associació de Veïns va aconseguir el passat mes de juny el suport al seu projecte "Habilitació i Accés informàtic", dins de la iniciativa municipal "Decidim Barcelona" que reservava una part del pressupost perquè els ciutadans presentessin projectes i ells mateixos decideixin quins tiraven endavant. Aquesta tardor s'han completat les obres d'adequació del lavabo i l'habilitació de l'accés al local de l'Associació per a persones amb mobilitat reduïda i hem rebut la dotació per crear un punt d'assessorament i accés a internet per poder fer els tràmits que, cada vegada més, les administracions exigeixen que es facin telemàticament i que, per desconeixement o per no tenir internet al domicili, molts veïns i veïnes no poden fer.

L'establiment d'aquest punt de servei comportarà una significativa millora dels espais de la planta baixa de la SOSI per tal com s'habiliten a la sala central tres ordinadors amb connexió a internet i a una impressora làser amb la qual cosa confiem fer-ne un ús intensiu per reduir la bretxa digital que existeix

i que, cada vegada més, discrimina el veïnat amb més edat o amb més precarietat.

A la sala de reunions s'ha instal·lat també un projector que permetrà organitzar sessions interactives i al qual es podrà connectar un ordinador portàtil amb capacitat multimèdia per fer presentacions, passar pel·lícules o mostrar connexió a internet, amb la finalitat de donar suport a totes les iniciatives i activitats que es vulguin desenvolupar en aquest espai.

Al despatx de l'Associació també s'està instal·lant un ordinador que actuarà com a administrador de tota

la xarxa i que estarà dotat amb sistemes de gestió ofimàtica per potenciar els serveis informàtics que pot donar aquest punt que estem habilitant.

També s'ha aprofitat aquesta actuació per millorar la capacitat i potència de la xarxa wifi de la SOSI, perquè tothom pugui connectar-se amb els seus dispositius a la planta baixa.

Aquests dies estem completant les proves d'instal·lació i acabant les configuracions. El primer pilot, la navegació per internet dels tres ordinadors, ja està disponible i operatiu.

Acosteu-vos-hi! ♦

EL NOM DELS NOSTRES CARRERS:

PLAÇA DE LA LLANA

Maria Mas

Petita i irregular plaça resultat de la confluència dels carrers Bòria, Corders i Carders. Una curiositat de la plaça són les cases amb arcs situats a sobre dels carrerons que la tanquen. Les cases dels números 9, 10 i 14 corresponen a un tipus d'edifici unifamiliar o casa artesana amb baixos i dues plantes.

A la cantonada, amb la farmàcia modernista Cases, hi ha una placa de bronze representant una filadora amb un text que recorda l'intent de renovació franquista el 1956 dels Jocs Florals. Els Jocs Florals era un certamen literari d'origen medieval que antigament es celebrava en aquesta plaça.

El petit comerç s'ha anat perdent, sols queda el forn de pa. El sabater ja no hi és, tampoc la petita botiga on feien delicats brodats a mà. Eren altres temps, però l'ambient veïnal que es vivia en aquesta plaça el recordarem sempre. ♦

SOSI n. 38

BUTLLETÍ INFORMATIU DE L'ASSOCIACIÓ VEÏNAL DEL CASC ANTIC

En aquest número hi han participat: Alfons Solà, Antònia Garcia, Asun Justo, Centre d'Atenció i Seguiment a les Drogodependències Lluís Companys, Cèsar Algora, Elena Fonts, Josep M. Seguí, Marcela Güell, Marga Suñol, Margarita San Pedro, Maria Mas, Maria Vidal, Miquel Carbó, Ramon Garcia, Rosa Brugulat., Sindicat d'Habitatge del Casc Antic.

VOLS UN BARRI MILLOR? AJUDA'NS A DEFENSAR-LO
AMB L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DEL CASC ANTIC

Associació de Veïns del Casc Antic: Vine a la nostra seu,
al carrer del Rec, 27 **dilluns, dimecres o dijous de 18 a 20h**
o escriu-nos a associacio@sosicascantic.cat.
Fes-te soci/sòcia! Quota anual: 20€